

РЕШЕНИЕ

№ 7179

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8403** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 32671 от 13.09.2022 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от „Газ Лоджистик“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от И. В. Д. срещу Решение № 2232 от 20.06.2022 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, първи състав, по НАХД № 5658/2022 г. С решението е изменено Наказателно постановление (НП) № 22-2200019/06.04.2022 г., издадено от изпълняващ длъжността директор на Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/– С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ, като съдът е намалил размера на санкцията на 1500 лв.

С жалбата се релевират основания за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че неправилно районният съд е приел, че в хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че вмененото нарушение е безспорно извършено. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и на процесното НП. Претендират се направените по делото разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът - „Газ Лоджистик“ ЕАД не се представлява.

Ответникът – Директор на дирекция „Инспекция по труда” – се представлява от юрк. С., която счита касационната жалба за неоснователна и моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. намира жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Във връзка с подадени сигнали от граждани за неизплащане на трудово възнаграждение била извършена последваща проверка на „Газ Л.” ЕАД, по спазване на трудовото законодателство. В хода на проверката било констатирано, че не е изпълнено даденото на основание чл. 404, ал.1, т.12 от КТ, с протокол за извършена проверка от 19.11.2021 г. до 14.12.2021 г. предписание под № 2, а именно: „Работодателят да изплати на Д. Ц. Г., С. Д. К., А. А. С., М. И. К., Й. Г. Г., И. В. К. и А. Н. Т., с посочени ЕГН, от представената платежна ведомост и фишове за заплати за месец октомври 2021 г., уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за м.октомври 2021 г., съгласно чл.128, т.2 от КТ“. Срокът на предписанието е изтекъл на 22.12.2021 г. До приключване на проверката не били представени доказателства и платежни документи, удостоверяващи изплащане на уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за м.октомври 2021 г. на горечитираните лица. Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол №ПР2141135/17.01.2022 г. На база на така направените констатации срещу „Газ Лоджистик“ ЕАД бил съставен АУАН № 22-2200019/17.01.2022 г. за извършено на 23.12.2021 г. в [населено място] нарушение по чл. 415, ал.1 КТ. АУАН бил предявен на същата дата на пълномощник на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. Писмени възражения срещу акта не са били депозираны и в законоустановения срок по чл.44, ал.1 ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

Районният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им и не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на НП. Прието е, че вмененото нарушение е безспорно извършено и законосъобразно е ангажирана отговорност на дружеството-нарушител. Съдът е приел обаче, че наложената санкция е прекомерна, поради което е намалена в

до законоустановения минимум. В допълнение съдът е изложил, че не са налице предпоставките за приложение на 415в, ал. 1 от КТ.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на районни съд. Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. От събраните по делото гласни и писмени доказателства по несъмнен начин се установява, че касаторът е извършил вмененото му нарушение по чл.415, ал.1 КТ, предвиждащ „който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.

Нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 415в КТ, който като специална норма спрямо чл. 28 ЗАНН е приложим в административнонаказателните производства по КТ, като в тази насока настоящата инстанция споделя мотивите на въззивния съд, които съгласно чл. 221, ал. 2 АПК не следва да повтаря.

Наведните в касационната жалба доводи са бланкетни и не се визират конкретни касационни основания за отмяна на оспорения съдебен акт, поради което и на основание гореизложеното настоящата инстанция приема, че решението на СРС е правилно, постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78,ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на парваната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от горното, Административен съд - София град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2232 от 20.06.2022 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, първи състав, по НАХД № 5658/2022 г.

ОСЪЖДА „Газ Лоджистик“ ЕАД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Членове: 1.

2.